

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie R. Z.

oskarżonego z art. 180a § 1 k.k.

na skutek skargi nadzwyczajnej wniesionej przez R. Z. od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 27 maja 2021 r., sygn. II K [...]

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 kwietnia 2022 roku

pozostawia skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

R. Z. (dalej: skarżący) pismem z 8 listopada 2021 r. złożył osobiście skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 27 maja 2021 r. (II K [...]). W odpowiedzi na powyższą skargę Prokurator Generalny pismem z 3 stycznia 2022 r. podniósł, że skarżący nie jest podmiotem uprawnionym do złożenia skargi nadzwyczajnej, a co za tym idzie jego skarga powinna zostać pozostawiona bez rozpoznania.

Skarżący pismem z 30 stycznia 2022 r. wniósł o wycofanie skargi nadzwyczajnej, uzasadniając swoją decyzję tym, że w jego sprawie nie zostały wykorzystane inne nadzwyczajne środki zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na pozostawienie bez rozpoznania.

Zgodnie z przepisem art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. 2021, poz. 1904, dalej: u.SN), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie

swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog jest zatem zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w nim, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia. Z uwagi na to, że skarżącemu nie przysługuje przymiot żadnego z wymienionych organów, należy uznać go za nieuprawnionego do wniesienia środka zaskarżenia jakim jest skarga nadzwyczajna.

W zakresie nieuregulowanym przepisami powyższej ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, w zakresie spraw karnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego dotyczące kasacji (art. 95 pkt 2 u.SN). Zgodnie z przepisem art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną. Z mocy art. 95 pkt 2 u.SN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną.

Należy również zaznaczyć, że dla powyższego rozstrzygnięcia nie ma znaczenia to, że skarżący wniósł o wycofanie skargi nadzwyczajnej. W orzecznictwie przyjmuje się bowiem, że skuteczne cofnięcie kasacji (a zatem, ze względu na przepis art. 95 pkt 2 u.SN – również skargi nadzwyczajnej) może dotyczyć jedynie takiej kasacji, która spełnia formalne warunki jej dopuszczalności (postanowienia Sądu Najwyższego z: 2 lutego 2001 r., V KKN 5/01; 23 sierpnia 2001 r., III KKN 156/06). Wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną nie spełnia natomiast tego warunku.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 pkt 2 u.SN orzekł, jak w sentencji.

a.s.